

घृतौदन पु० घृतेन मिश्रः ओदनः । “भक्ष्येण मिश्रणे”
पा० १०। अज्यमिश्रिते ओदने । “दध्योदनं च जीवाय
शुक्राय च घृतौदनम्” बह्वलिकथने सं० तं ।

घृत्समद पु० गृत्समद+घृषो०। कविभेदे विष्णु पु० तथापाठः ।
घृष सघर्षे खड्गयाज्ञ सक० पर० सेट् । घर्षोमर्दनम् (घषा)
व्यापारभेदः समर्हो वा घर्षति अघर्षीत् जघर्ष । घर्षणं
घर्षः । उद्दिग् घर्षत्वा घृष्टा । ह्यो घेट् कत्वात्
निष्ठा त्वनट् घृष्टः । घर्षित इति प्रयोगस्तु तारका०
इतजन्तः । “घातजं खजते रेणुं वायुवेगेन घर्षितम्”
(शैलराजः) रामा० १।७६अ० ।

घृष्ट ति० घृष-कर्षणि क्त । सार्द्धेते १कतघर्षणे “घृष्ट-
रसाङ्गनं नायाः क्षीरेण” सुश्रु० । “द्रोपद्या ननु मत्स्य
राजभवने घृष्टं न किं चन्दनम्” पञ्चतन्त्रम् । २गन्धभेदे
“घृष्टोमलयजोगन्धः सरलश्च नमेरुणा । अयुरूपमभृति-
स्यापि यस्य पङ्कः प्रदीयते । घृष्टः संघृष्टगन्धोऽयं
द्वितीयः परिकीर्तित” इति शब्दार्थचि० धृत-
वाक्यम् ।

घृष्टि पु० स्त्री घृष-कर्त्तरि क्तिच् । १शूकरे भेदि० स्त्रियां या
ङीप् । (चापरखालु) २धाराह्वासा क्शरः । ३अपरा-
जितायाम् स्त्री भेदि० । भावे क्तिन् घर्षणे (घषा)
४व्यापारभेदे ५खड्गयाज्ञ स्त्री भेदि० । क्तिन्नत्वात्
न ङीप् । [कुलिया] । रत्नमा० ।

घृष्टिला स्त्री घृष्टिं क्तिन् ला-क । घृष्टपगर्ताम् । (चा-
घृष्टिं पु० स्त्री घर्षति, भूमिं तृणैश्च घृष-किन् क्विच घृष्टि क्वी-
त्यादि ल० नि० न यलोपः । १धराहे २घर्षणशीले ति० ।
“मदन्ति वीरा विदधेघु घृष्टयः” ऋ० १।८५। १। “प्र वः
शङ्खीय घृष्टये” १।१७। ४। “घृष्टये शत्रुघर्षणयुक्ताय” भा० ।
“क्रीडन्ति क्रोडा विदधेघु घृष्टयः” १।१६। १। एवं सर्वत्र
घृष्टिशब्दस्य इदन्तत्वेन प्रयोगदर्शनात् किन्प्रत्ययान्तत्वे य
निष्पन्नत्वात् क्विचवराह इति सि० कौ० उक्तोऽयं शब्दक०
नृक्षृशब्दस्य नान्तत्वकल्पनं मामादिकमेव । स्त्रियां
या ङीप् ।

घेल्कुलिक्का स्त्री (घच्) ख्याते कौश्यादने दृजे रत्नमाला ।

घोङ्क पु० स्त्री पक्षिभेदे शब्दच० स्त्रियां ङीप् ।

घोट(क) पु० घुट-अच् ण्वल् वा । अथ । तस्य भुवि-
वैद्यभाकारेण चेतनात्तयात्मम् । स्त्रियां जातित्वात् ङीप् ।
“घोटी सोपा विहृतविरुतं तु हेतहीनं हसन्ती”
सा० द० । तल्लक्षणाद अथशब्दे ४६८५० दृश्यम्” भा० ।

घोटकमुख पु० घोटकस्य मुखमिव मुखस्य १किन्नरभेदे
२प्रवरर्षिभेदे च हेमा० व्र० प्रवराध्याये दृश्यम् ।

घोटकारि पु० इत० । महिषे शब्दार्थ चि० । तस्य यथाऽ
श्वैरं तथा उपयमशब्दे १२५० घृ० उक्तम् स्त्रियां वा
ङीप् । २हयारिहन्त करवीरे च । हयारिशब्दे दृश्यम् ।
घोटिका स्त्री घुट्-ण्वल् टापि अत इत्वम् । कर्कशास्
राजनि० ।

घोणा स्त्री घुण-अच् । १अश्वनासिकायां, २नासाभावे
च अमरः । “जयनिरोधस्कीतरोधघुट्घुरायमाणघोर
घोणेन” काद० । “गौरः प्रलब्धोज्ज्वलचारुघोणः” भा०
व्या० १८६ अ० । अस्य क्रोडादित्वात् स्वाङ्गत्वेऽपि
न ङीप् दीर्घघोणा स्त्री ।

घोणिन् पु० स्त्री दीर्घा घोणाऽस्तस्य व्रीह्या० इति । शूक-
रे अमरः स्त्रियां ङीप् ।

घोण्टा स्त्री घुण-वा ट तस्य नेत्वम् । बदरीभेदे (सेको-
लाकुल) २पूगदन्त च भेदि० । [हेमच० ।

घोण(न)स पु० गोनस+घृषो० । तिलत्से गोनसे घर्षभेदे
घोर न० घुर-अच् । १विषे राजनि० २भयानके ति० हेम० ।
घोणाशब्दे उदा० । “शिवाघोरस्तनां पश्चात्” रघुः ।
“घोरेऽस्मिन् भूतसंसारे” मनुः । “घोरतया महाहरोद्गीम्”
कालीध्यानम् । ३शिवे पु० “घोराय घोररूपाय घोर-
घोरतया च” भा० शा० २८६ अ० शिवस्तोत्रे । “नमोऽवः
पितरोघोराः” यजु० २३२ ।

घोरक पु० व० । देशभेदे । “काश्मीरश्च कुमारश्च घोरका
हंसकायनाः” भा० स० ५१ अ० ।

घोरघुष्य न० घोरं घुष्यते घुष-क्यप् । कांसे राजनि० ।
घोरं घृष्टं यस्य घोरघुष्टमित्यापि तत्र पाठः । तत्राथ
राजनि० ।

घोरघोरतर पु० घोर+प्रकारे द्वित्वम् ततः तरप् । १शिवे
घोरशब्दे दृश्यम् २अत्यन्तघोरे ति० ।

घोरदर्शन पु० स्त्री घोरं दृश्यतेऽसौ दृश-कर्मणि ल्युट् ।
१उलूके राजनि० स्त्रियां जातित्वात् ङीप् । २भयानके
ति० । “वीक्षावृत्ते महाबाहुस्तदनं घोरदर्शनम्” भा०
सो० १ अ० ।

घोररामन पु० स्त्री घोरं रामनं शब्दोऽस्य । १शृङ्गाले शब्दर०।
क्ति० जातित्वात् ङीप् । २घोरशब्दयुक्ते ति० ।

घोररामिन् पु० स्त्री घोरं रसति रस-थिनि । १शृङ्गाले
हेमच० । स्त्रियां ङीप् । २घोरशब्दकारिणि ति० ।